

DEVÍNSKA NOVÁ VES

OFICIÁLNE PERIODIKUM MESTSKÉJ ČASŤI

Informačný spravodajca občanov Mestskej časti BRATISLAVA DEVÍNSKA NOVÁ VES

oznamujeme ● informujeme ● radíme

● pomáhame

marec / 2020

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ
ZŠ na Ulici Ivana Bukovčana
a ZŠ na Ulici Pavla Horova

strana 4 - 5

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI
Predstavujeme prof. Ing.
Ivana Frollo, DrSc.

strana 6

MAREC
OBKLOPENÝ
KNIHAMÍ

strana 13

Takmer dve tretiny
oprávnených voličov si splnilo
v parlamentných voľbách
svoju občiansku povinnosť

Foto: Jana Remenčová

Volby do Národnej rady Slovenskej republiky 2020 v číslach

DESIATE slobodné parlamentné voľby od Nežnej revolúcie, ktoré sa konali 29. februára 2020, sú už historiou. Nastal čas bilancovať.

V mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves pracovalo 14 volebných komisií vo volebných okrskoch, ktoré sa nachádzali v Duálnej akadémii, v Klube dô-

chodcov, v oboch sá�ach Istra Centra, na základných školách I. Bukovčana a P. Horova. V hlavnom meste Bratislave sa voľby konali takmer v 400 okrskových komisiách. Celkovo musel Štatistický úrad SR (ŠÚ) spracovať zápisnice z viac ako 6 tis. volebných okrskov na celom území SR. Postaralo sa o to približne 1 500 zamestnancov na ŠÚ. Prácu im veľmi uľahčilo elektronické zasielanie zápisníc, na ktoré sa podujalo okolo 63% okrskových ko-

misíí. Podľa ŠÚ prišlo k volebným urnám v celej republike 2 916 840 voličov, ktorí odovzdali 2 881 511 platných hlasov. Z celkového počtu 4, 432 mil. oprávnených voličov to predstavuje 65,81 percentnú účasť. Zástupcovia politických strán, ktorí prekročili kvórum 5% platných voličských hlasov (s výnimkou koalície strán), sa stali poslancami Národnej rady SR na volebné obdobie ďalších štyroch rokov.

(pokračovanie na s. 3)

Rádioelektronika – moja osudová filozofia

Predstavujeme významné osobnosti našej mestskej časti – prof. Ing. Ivan Frollo, DrSc.

Foto: archív I. F.

Pán profesor, takmer celý svoj život ste zasvätili vedeckej práci na Ústave merania SAV a pedagogickej práci na Strojníckej fakulte STU v Bratislave. Vždy ste hľadeli k najvyšším mémam vedeckého a pedagogického Olympu?

Najprv som chcel byť architektom. Ale na gymnáziu som chodil do chemického krúžku a bavilo ma robiť rôzne chemické experimenty. Mal som však kamaráta, ktorý ma raz pozval domov a ukázal mi rádio, ktoré skonštruoval. Začal som chodiť do fyzikálneho krúžku. Po skončení gymnázia v Košiciach som študoval na Elektrotechnickej fakulte v Bratislave a ukončil som špecializáciu rádioelektronika.

Začal som pracovať ako vývojový pracovník, neskôr som zakotvil na Ústave merania SAV, kde som obhájil dizertačnú prácu „Návrh fotoelektrickej meracej metódy na sledovanie hviezd pri určovaní času“, ktorá vzbudila ohlas doma i v zahraničí. Potom nasledovala doktorská dizertačná práca na tému „Meracie metódy a systémy pre lekársky výskum“. V r. 1993 som sa habilitoval za docenta v odbore Meracia technika na Strojníckej fakulte STU v Bratislave a o dva roky som bol vymenovaný za vysokoškolského profesora v odbore Meracia technika. Absolvoval som početné zahraničné pobytu. Najvýznamnejší bol pobyt na University of California v Berkeley (1977-1978), kde som sa venoval problematike mikropočítačovej techniky a tiež experimentom na báze magnetickej rezonancie.

V minulosti bolo u nás bežnou praxou vo vedeckej oblasti, že kto chcel dosiahnuť unikátné výsledky, musel byť nesmierne húževnatý. Asi ste neboli výnimkou?

Je to pravda, v minulosti skutočne chýbalo vedecké vybavenie na výskum, prístroje, laboratória. Všetko sme si museli robiť „na kolene“. Mal som však ako elektronik dobré vedomosti a skúsenosti na konštrukciu elektronických meracích prístrojov. Spolupracoval som aj s lekárskymi

pracoviskami. S kolegami sme vyvinuli rad prístrojov, ktorý prekročil hranicu 40, počet mojich patentov je 22.

Vo svojom odbore patríte k špičkovým vedcom. Vyvíjali ste elektronické meracie prístroje na báze mikropočítačovej techniky, pracovali ste aj v oblasti tomografických metód a systémov na báze nuklearnej magnetickej rezonancie.

Po návrate z USA v r. 1978 som aktivoval aj na našom ústave problematiku mikropočítačovej techniky. Skonštruovali sme veľa prístrojov na báze mikropočítačov, napr. prístroj na meranie reflexu Achillovej šlachy, mikropočítačom riadený generátor pre NMR experimenty, mikropočítač na meracie účely, atď. Môj vedecký záujem sa po r. 1980 prednoste zameral na tomografiu na princípe nuklearnej magnetickej rezonancie (NMR) pre medicínske a fyzikálne aplikácie, ako vôbec prvý výskum na Slovensku. Na tomografe, ktorý bol v r. 1982 pod mojím vedením postavený ako prvý v Československu, a potom na celotelovom NMR tomografe skonštruovanom v r. 1992, bola vychovaná celá generácia doktorandov a expertov.

Tu sa dostávame k Vášmu heslu zanieteného vedca a pedagóga: „Neexistuje veda bez merania“.

Omnia in mensura et numero et pondere disposuisti je známa latinská fráza z knihy „Solomon's Book of Wisdom“, datovaná do polovice prvého storočia pred našim letopočtom, čo znamená, že všetky veci boli prezentované v meraní, počte a hmotnosti. Prirodzene, múdrost sa objavuje vo vzťahu k človeku. Šalamúnova múdrost je chápaná ako dokonalosť poznania spravodlivých a dar od Boha, ktorý sa prejavuje v akcii. V dôsledku toho prirodzená a zrejmá hypotéza je, že veda o meraní je veda vied. V skutočnosti je to základ všetkých experimentálnych a teoretických výskumných činností.

Pán profesor, čo Vás inšpirovalo, aby ste začieli medzinárodný časopis?

V tomto roku medzinárodný karentovaný časopis MEASUREMENT SCIENCE REVIEW oslavuje už svoje 20. výročie. Medzinárodná redakčná rada pod vedením nášho ústavu chce zdôrazniť dôležitosť vedy o meraní a vyjadriť našu vieri, že časopis bude aj nadálej vynikajúcim miestom pre výmenu jasných myšlienok v tejto vedeckej oblasti. O publikovaní v tomto časopise je veľký záujem autorov z celého sveta. Pre záujemcov uvádzam webovú adresu: www.measurement.sk

Pán profesor, v novembri 2019 ste prevzali z rúk ministerky Martiny Lubyovej Cenu za vedy a techniku 2019 za celoživotné zásluhy pri rozvoji odboru Meracia technika. Ste držiteľom mnohých ďalších vyznamenaní. Sú vo Vašich očiach dostatočným zadostučinením za Vašu celoživotnú námahu a odriekanie na vedeckom poli?

Každá práca, ktorá má význam pre iných, pre spoločnosť, je dôležitá a pokial si to spoločnosť všimne a povie ľudské „dakujem“, človeka to poteší. Vedecká práca je nesmierne zložitá, náročná na čas a energiu. Ponavštevoval som desiatky univerzít a ústavov vo svete, videl som moderné vybavenia laboratórií, komunikoval som so zahraničnými vedeckými pracovníkmi i s nominantmi na Nobelovu cenu. Žiaľ, v našich podmienkach pre výskum, uplatnenie a realizáciu nie sú vždy ideálne podmienky. Príčiny sú známe: nedostatok financií, zastarané vybavenie laboratórií, zložitá administratíva a nedostatočná motivácia pre mladých.

Na záver rozhovoru odbočíme trošku od vedy. Aké miesto má vo Vašom živote relax? Zostáva Vám čas aj na nejaké „nevedecké“ záľuby?

Vedecká práca je mimoriadne náročná, zložitá a často trvá veľmi dlho. Potešenie z očakávaných dobrých výsledkov je časovo veľmi vzdialé. Hovorí sa, že keď sa vedecký výsledok dosiahne v krátkom čase, je to buď zázrak alebo omyl. Po náročnej práci človek potrebuje relax a keď sa to podarí, je to okamžitý výsledok. Ja to dosahujem predovšetkým pohybom – turistika, každodenná jazda na bicykli, aktívna práca v záhrade (záhradka Na Kaštieli), to človeka poteší.

Na relaxáciu mozgových závitov mi slúži hudba, nielen počúvaná z rozhlasových staníc, ale predovšetkým aktívna hra na hudobných nástrojoch. Každý večer pred spánkom si zahrám na husliach alebo na klavíri (manželka počúva a potom mi zatleska), hrám predovšetkým pekné skladby klasické, ale aj jazzové. Týmto chcem podakovať aj mojej manželke za to, že celý život tolerovala moje vedecké aktivity. Svojím prístupom v rámci rodinného života významne prispela k dosiahnutiu mojich celoživotných úspechov.

Pán profesor, dakujueme za rozhovor a želáme Vám dobré zdravie do ďalšieho života.

Celý rozhovor nájdete na www.devinskanovaves.sk.

Zhotovala sa Eva Čikelová